

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 104 (24 maart 2022) – www.roerkerken.nl

Gebedsestafette (25 maart)

Op initiatief van de Europese bisschoppenconferentie (CCEE) wordt gedurende deze vastentijd een gebedsestafette gehouden die door heel Europa gaat. Tijdens deze estafette wordt vooral gebeden voor vrede in Oekraïne. De estafette is op Aswoensdag van start gegaan in Albanië en wordt op 14 april afgesloten in Hongarije. De katholieke kerk in Nederland sluit op vrijdag 25 maart a.s. (toevallig het Hoogfeest van Maria Boodschap) aan bij deze estafette. In de vieringen die dag wordt extra gebeden om vrede en voor de slachtoffers die door de oorlog zijn gevallen. De Europese bisschoppen vragen gebed voor Oekraïne *“dat de oorlog tot bedaren wordt gebracht, dat wapens plaats maken voor dialoog en onderhandelingen, zodat het internationaal recht en de onafhankelijkheid en territoriale soevereiniteit van het land kunnen worden verdedigd”*.

Toewijding Oekraïne en Rusland aan de Onbevleete Hart van Maria

Op vrijdagmiddag 25 maart wijdt paus Franciscus in de St. Pieter in Rome Oekraïne en Rusland toe aan het Onbevleete Hart van Maria. Ook in ons bisdom vinden dan speciale gebedsdiensten voor de vrede in Oekraïne plaats: in de kathedraal in Roermond, in de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek in Maastricht, in de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van het H. Hart in Sittard, in de kapel van Genooi in Venlo en in de Grote kerk in Venray. Met deze toewijding wil paus Franciscus Rusland en Oekraïne onder Maria's bescherming plaatsen. Bij de verschijning te Fatima vroeg Maria onder meer om de toewijding van Rusland aan haar Onbevleete Hart. Na de verschijningen van Fatima vonden er verschillende toewijdingen plaats: in 1942 wijdde Paus Pius XII de hele wereld aan het Onbevleete Hart van Maria toe, en tien jaar later specifiek Rusland. Later hebben paus Paulus VI in 1964 en paus Johannes Paulus II in 1981, 1982 en 1984 deze toewijding van de hele mensheid vernieuwd. De toewijding in 1984 vond plaats op 25 maart op het Sint-Pietersplein; bij die gelegenheid vertrouwde Johannes Paulus II, specifiek verwijzend naar het verzoek van Onze-Lieve-Vrouw in Fatima, en in geestelijke eenheid met alle bisschoppen van de wereld, alle volkeren, en *“op een speciale manier... die mensen en naties die deze toevertrouwing en toewijding speciaal nodig hebben”*, toe aan het Onbevleete Hart van Maria. Een van de herderskinderen van Fatima, zuster Lucia, heeft in juni 2000, toen de Heilige Stoel het derde deel van het zogenaamde geheim van Fatima onthulde, bevestigd dat de toewijding door Johannes Paulus II in 1984, overeenkwam met wat Onze-Lieve-Vrouw van Fatima had gevraagd. En nu op 25 maart zal paus Franciscus dat opnieuw doen, in gemeenschap met bisschoppen over de hele wereld.

Avond van de Martelaren (8 april)

Wereldwijd worden christenen in steeds meer landen vervolgd; vooral daar waar zij een minderheid vormen, hebben zij dagelijks te maken met discriminatie en geweld. Dat moge in westerse oren misschien vreemd klinken, omdat wij dat niet uit eigen ervaring kennen. De vraag is echter: waar ligt dat aan? Ligt dat aan de tolerante(re) houding van Westerlingen tegenover 'andersdenkenden'? Of aan de ons westerse christenen die eerder een 'aangepast' christendom aanhangen? Zo konden wij onlangs in de media lezen dat een meerderheid van de katholieken in ons land is blijkbaar veel progressiever is dan onze

kerkleiding, oftewel net zo progressief als gemiddelde Nederlander. Zo zouden we ons de vraag kunnen stellen wat ons nu eigenlijk tot katholiek, tot christen maakt. Of beter gezegd: wat ons als christenen, als katholieken juist anders dan anderen maakt. En als dat duidelijk is, of we ook bereid zijn daarvoor uit- en op te komen, “te pas of te onpas” daarvan te getuigen zoals de apostel Paulus het ons voorhoudt (2 Tim.4,2). Meestal doen wij christenen (katholieken) er liever uit angst of schaamte het zwijgen toe als ons naar onze overtuiging gevraagd wordt. Daarom kunnen wij ons ook maar moeilijk voorstellen dat het voor christenen in landen als Nigeria, Pakistan, Noord-Korea, China en in het Midden-Oosten niet altijd mogelijk – ja zelfs levensbedreigend – is om gelovig te zijn. Gewapende groepen, waaronder jihadisten, maar ook overheden maken het hen lastig om erediensten te houden of anderszins voor hun geloof uit te komen. Bij ons gaat het (nog) niet met dwang of geweld gepaard, maar ook hier worden christenen min of meer geacht hun geloof achter de voor- of kerkdeur te houden. Geloof is immers een privézaak, toch? Godsdienstvrijheid is bij ons grondwettelijk vastgelegd, maar begint met name sinds de Coronacrisis steeds meer onder druk te staan. Ook in onze maatschappij zijn er steeds meer mensen die ons christenen - niet alleen ons christenen maar ook andere godsdiensten – de toegekende vrijheden misgunnen. Er is (nog) geen sprake van vervolging, maar wel steeds meer van een soort gedogen. Wat dat betreft kunnen wij nog veel leren van onze mede-christenen die hun geloof niet onder stoelen of banken steken en voor hun christenzijn inderdaad met gevaar voor eigen leven durven uit- en opkomen. Van dergelijke getuigenissen horen wij op de jaarlijks door ‘Kerk in Noord’ georganiseerde ‘Avond van de Martelaren’ Op deze avond worden we natuurlijk ook uitgenodigd voor alle slachtoffers van christenvervolging, voor hun nabestaanden én voor hun vervolgers, maar ook voor alle andere mensen die om hun geloof vervolgd worden te bidden; om troost, kracht, bekering en genade. De eerstvolgende ‘Avond van de Martelaren’ wordt op vrijdag 8 april a.s. in de St. Nicolaasbasiliek in Amsterdam gehouden. De avond begint om 19.00 uur en is ook online mee te volgen. Het is een avond met viering van de Eucharistie, Kruisweg, overwegingen, getuigenissen, gebed en muziek. Voor meer informatie: www.kerkinnood.nl/martelaren.

brief Nederlandse bisschoppen over Oekraïense vluchtelingen (18 maart)

Dagelijks komen er nieuwe vluchtelingen, slachtoffers van geweld en armoede naar ons land. Nu gaat het met name om vrouwen en kinderen uit Oekraïne. Er is een grote bereidheid om hen te helpen. Veel vrijwilligers nemen initiatieven om hen in de plaatselijke gemeenschap te verwelkomen. Ook vanuit parochies zijn er activiteiten om onderdak te bieden aan vluchtelingen. Vaak werken parochies hierin samen met andere kerkgenootschappen, regionale maatschappelijke organisaties en plaatselijke overheden. Samen kijken ze naar waar behoefte aan is, wat er gedaan moet worden en hoe dit kan aansluiten bij bestaande initiatieven. Wij krijgen van Christus de opdracht om vluchtelingen, medemensen in nood, bij te staan. Dat is niet vanzelfsprekend, want “de geglobaliseerde wereld maakt ons tot burens maar niet tot broeders en zusters” (Benedictus XVI, 2009). Christus laat ons zien wat broederlijke en zusterlijke liefde is en roept ons op vluchtelingen in die geest te ontvangen. Laten we die uitdaging met vertrouwen en in geloof en gebed aangaan. Wij hebben grote waardering voor de inzet van velen binnen en buiten onze geloofsgemeenschap, beroepskrachten en vrijwilligers, die zich inspinnen voor een menswaardige opvang van mensen in nood uit Oekraïne. Ook andere vluchtelingen in en rond Europa mogen wij niet vergeten. Naast het hier opvangen van mensen in nood is het belangrijk te werken aan een menswaardige en veilige wereld waarin mensen niet hoeven te vluchten. Hetgeen

vluchtelingen overkomt is een groot onrecht. Er rust een zware verantwoordelijkheid op de internationale gemeenschap om de vrede en de mondiale gerechtigheid te herstellen en te handhaven. Door Christus kunnen we met vertrouwen vluchtelingen de helpende hand toesteken. Ons geloof inspireert ons daartoe. Dat realiseren we ons eens te meer nu spanningen in de wereld gepaard gaan met nieuw geweld. Christus geeft ons een groot hart. "Nadat zij [Lydia] en haar huisgenoten gedoopt waren, nodigde ze ons uit en zei: Als ge van oordeel zijt dat ik werkelijk in de Heer geloof, komt dan in mijn huis en neemt daar uw intrek. En zij drong er bij ons sterk op aan" (Hand. 16, 15). Het Evangelie roept ons op tot gerechtigheid en liefde in onze omgang met vluchtelingen. Het opvangen van vluchtelingen en migranten is een teken van christelijke barmhartigheid. Jezus vraagt ons barmhartig te zijn. Hij zegt: "Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen" (Mt. 25, 35). Christus inspireert ons door zijn oproep: "Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven." Velen onder u zijn gastvrij op allerlei manieren. Het is belangrijk daarbij de adviezen van professionele organisaties te volgen en daarover steeds duidelijke afspraken te maken met de desbetreffende contactpersoon van de lokale burgerlijke gemeente. Paus Franciscus roept ons in deze dagen meermaals op vluchtelingen persoonlijk te ontmoeten. Veel vluchtelingen komen uit een oorlogsgebied, zijn gescheiden van hun familie en dragen ervaringen van geweld en verschrikkingen met zich mee. Laat weten dat wij om hen geven door een luisterend oor en onze aandacht en onze daadwerkelijke bereidheid om hen bij te staan. Zij mogen een beroep op ons doen. "Het uitgangspunt voor rechtvaardig beleid moet niet liggen in het zichzelf beschermen [...] maar in het recht doen aan wie een beroep op ons doet. Het centraal stellen van de menswaardigheid van de migranten, komt die van Nederlandse burgers ten goede" (bisschoppelijke brief 'Ik was een vreemdeling' 1998/2005). Solidariteit is niet een beroep op het gevoel of sentiment van mededogen of medelijden, maar is een erkenning van de essentiële waardigheid van iedere mens. "Omdat ieder mens onze naaste is, mag niemand worden buitengesloten", schreven wij in onze brief 'Herbergzaam Nederland' (2015). Wij zijn ons ervan bewust dat het niet volstaat ons hart te openen voor het leed van vluchtelingen. Er zal nog veel gedaan moeten worden vooraleer ze opnieuw in vrede en veiligheid zullen kunnen leven. Vluchtelingen ontvangen vereist inzet, hulp, begrip, aandacht en beheer van nieuwe en complexe situaties, die vaak nog bovenop de vele al bestaande problemen komen. Velen bieden hun hulp aan zoals de weduwe van Sarepta die de profeet Elia opving, terwijl ze slechts nog een beetje meel had (I Kon. 17, 8-15). Beseffen we in wat voor een situatie vluchtelingen verkeren? Hun hele bestaan is ontworteld. Hun huizen zijn in puin geschoten. Ze hebben alles moeten achterlaten en slechts het hoogstnodige kunnen meenemen. Laten we, naast de concrete en noodzakelijke hulp en aandacht die wij kunnen geven aan de vluchtelingen, veelvuldig in gebed verenigd zijn voor de vrede in Oekraïne en in heel de wereld. We bidden met u om een einde van de oorlog, dat vluchtelingen uiteindelijk weer veilig naar huis terug kunnen keren. Denken wij hier ook aan alle soldaten die de strijd ingestuurd zijn. Moge God spoedig de ware en blijvende vrede schenken, op voorspraak van Maria, Koningin van de vrede.

Personalia

Op zondagmiddag 13 maart j.l. werd in de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch **Joy Bongers** gedoopt, zusje van Jill (2013) en Jana (2016). Op zondagmiddag 20 maart j.l. gevolgd door **Sef Janssen** in de Berger basiliek. Sefs doop stond aanvankelijk op zaterdagmiddag 5 maart gepland, maar moest vanwege Corona uitgesteld worden. In de St. Catharinakerk van

Montfort werden diezelfde zondagmiddag (20 maart) **Guus van Pol en Meike Reuten** gedoopt. Op donderdagmiddag 24 maart j.l. deden we vanuit (de dagkapel van) de St. Andreaskerk van Melick **Hubertus Marcel Marie (Huub) Sniekers (1952-2022)** uitgeleide. Met het syndroom van down geboren in Maasbracht als jongste zoon van koster Jan Sniekers en Marie Peters, verhuisde hij in 1965 met zijn ouders naar Melick, waar vader Sniekers dat jaar aantrad als opvolger van de dat voorjaar plotseling en vroegtijdig overleden koster Zef Gootzen (1912-1965). 'Huubke' zoals hij toen genoemd werd, was toentertijd een bekende verschijning in Melick omdat zijn vader hem vaker meenam naar de kerk als hij daar dienst deed en zijn oudere zus Els hem vaker meebracht naar de kleuterschool als ze daar les gaf. Na de dood van zijn moeder in 1968 (ze was pas 63) vond Huub een nieuw thuis in het voormalig Franciscanerklooster Watersley, waar de Paulus Stichting een jaar eerder was begonnen met de opvang en verpleging van geestelijk gehandicapten. Eerst op een afdeling in het grote gebouwencomplex, maar sinds 1980 in een aparte woongroep (Vossekoel 1) op het achterliggende terrein, boven op de (Kolle-)berg. Inmiddels was zijn vader (koster Sniekers) in het voorjaar van 1978 toch nog onverwacht (op 79-jarige leeftijd) overleden en had zijn oudste zus Gerrie het curatorschap overgenomen. In de zomer van 2003 verhuisde Huub samen met zijn groepsgenoten naar een verbouwd boerderijtje aan de Beekstraat in Limbricht. Vanwege toenemende gezondheidsproblemen moest hij eind 2016 worden opgenomen in het woonzorgcentrum van Pergamijn te Sittard ('de Gouverneur'), de voormalige Katholieke Sociale Academie (School voor Maatschappelijk werk) aan de Gouverneur van Hövellstraat te Sittard. Daar luidde een dubbele longontsteking onlangs het einde van zijn leven in, het einde dat zich op donderdagmorgen 17 maart j.l. aandiende. Hij is 69 jaar mogen worden (toch nog zes jaar ouder dan zijn moeder). Na de uitvaartmis volgde in Roermond de crematie.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl